

UNU ESEMPLARU

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără :

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1, 13, 26 și 39.

Abonamentele se face în Pasagiul Română, No. 9 și 11, prin districte pe la corespondință și, său prin postă trămitență și prețul.

Girante responsabile : EFTIMIE IONESCU.

MAI IMPORTANT DE CÂT ORI-CE

La 12 Maiu, peste una sută de abonamente, atât din capitală, cât și din districte, espiră cu N. 13 alături Ghimpelui.

Prin urmare totale acele persoane, alături abonamentului espiră, sunt rugate să se grăbească a trămite costul reabonamentului, spre a nu li se suprime trămiterea fiolei.

Afara d'acăstă credem că nu le facem reuă indemnându-le să mai trimetă și alte cîteva sute de abonați noi, lucru ce nu ne supără de loc.

DEPEȘI TELEGRAPHICE

Serviciul de poruncălă alături GHIMPELU

Roma, 8 Maiu. Papa a plecată în voiaj pe ceea lume spre a se întâlni cu sănțul Petru, căruia voescă așteptă să urmărească la a doua inviere.

Cardinalii suntă disperați, neavându cine să-i conducă în lipsa Papei.

Roma, 9 Maiu. De adă dinință, circulă vuetul, că odată cu numirea lui Cărpelă ca agintă la Roma, și instalarea sa într-ună din tavernele noastre, și va pune candidatura la scaunul papal.

In urma acestui vuetă, spiritele cardinalilor pară mai liniste.

D. Cărpelă, uădată cu punerea candidaturei la scaunul papal a renunțat la căsătoria ce proiectase să facă, căci cu moștenirea scaunului, va moșteni și silfidele papale, care nu prea pară liniste de la plecarea Papei.

Viena, 8 Maiu. Furiosa holera ce s'a ivită de căteva dile la noi, se dice că nu-i mai place a secera prin populația de rând, ci acum e hotărâtă, a mai da iama și prin capetele încoronate. Espositiunea merge admirabil de... bine; se vede că chiară în norocul nemților veni holera ca să admire și ea expoziția, și fără chiar să fie invitată de împăratul, precum a făcută tuturor curților.

Noulă agintă alături guvernului Română, sufere de guță, din cauza dragostei portofoliului perdută. Maghiarii a serbată astăzăptă printre ună banchetă numirea domnului Costea-furul, în cuațitate de agintă la Viena. Diplomatia europeană e în mărmură de la audirea acestei sciri, pe care de frică o cred că prematură.

Madrid, 9 Maiu. Carlistii și Alfonisti, va trimite peste cîteva dile, uă colectă diarului Pressa, din București, pentru încurajările ce le dă prin frumosenele sfaturi amicale. Colecta va fi adunată după metoda întrebunțătă de ei pînă acum. Pressa, se poate mândri de ajutorul ce capătă de la confratii săi carlisti.

Constantinopol, 10 Maiu. Sultanul îndată ce a audiat de numirea d-lui Costea-furul în cuațitate de agintă la Viena, s'a bolnavită de gutură.

Doctorii curții din București din preună cu d. Davila, suntă așteptați aici ca speciali în acăstă bolă, spre a curarsi pe Sultanul.

Se vorbesc că Sultanul, în urma curei ce va face cu acești medici, ii va opri la curtea sa, spre a-i face gimbușuri, cumu facu și stăpânul lor de sépte ani.

Berlin, 10 Maiu. Adă, după indemnul lui Anton Be-

raru, celu cu pricina, a plecată în România, o societate de șușteri spre a o cumpăra, vîdendu scrișu pe moneta mică de argintă inscripția de: România 50 bani pretu forte avantagios la care guvernul d'acolo și-a redus singură tăra.

Trebue să fie mari pregătiri pe podul Mogoșo.

TOATE SE DUCU (1)

Rațiunea

Eă, fugă.

Dreptatea

Mă ducă, adio.

Onorea

Si eu mergă în esil.

Omul cu scrupule

Eă, plecă la cei sălbatici ca să le ceră asil.

Presă liberă

Vă lasă. — De la uă vreme, nu potă să mai dică, frate, Uă vorbă 'n public, fără să nu dai de păcate: Pentru unu articol, iute proces! M'am desgustat.

Uă pénă

Nici unul nu mai scrie; cernela s'a uscat; Poliția, indexul sugrumă biata carte; N'am ce căta aicea; pornescu într'ală parte; Mă 'ntorcă la găsce, omul fiind pentru gogosi.

Mila

Invingători ridiculi, remâneți sănătoși! Eă, sboră colo spre Giurgiu de unde esu suspine.

Poesia

Fiind-că plecă, o milă, așteptă: viu cu tine.

Umbrele străbunilor

O jale, tăra pere! — Aidem, aidem d'aici!

Acvila română

Pe marca strămoșescă, ce sunt astă pisici? Din ce menagerie ești-așteptă astă fiare?

Română, băgați de sămă, căci așa sănge pe ghiare!

Română, fie-vă milă d'ăi vostri bieți copii!

Căt despre mine, etă apucă către cîmpii;

Mă ducă spre munții liberi, spre aer, spre coline;

Mă 'naltă la nori, de parte de lîstele străine;

O senatori, miniștri, reîntru subt azur;

Voi, stată în astă loc putred, infamă, infect, impur;

Fiți vilă, întréaga tăra vă vede cu orore.

Fulgerul

Cu acvila, ieau sborul spre boltă tunătoare.

Momentul simță că vine. — Română, fiți pregătiți!

Uă pilă

Fiind-că cei culpabili rămână nepedepsiți,

Mă ducă și eu la ocnă să taiu mai multe fiare.

Câni

Prefecții ne ieau locul; s'o stergem! Salutare!

Concordia

Mă depărtez. Necasulă în inimă a intrat!

Cugetarea

Sinistre timpuri! Capul să se simte 'ngreuiat;

(1) După Victor Hugo.

50 DE BANI

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei n.
Pe jumătate anu.	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 lună.	14 —
Pentru străinătate	37 —

Ideea n'are fortă; uă lungă amortire
Se lasă pe gând; corpul e fără de simțire;
Se stinge ori-ce radă, — amu spus'o dintr'u ntâi!
Acum, o Românie, adio!

Disprețul

Eă, rămăi!

REVISTA POLITICOASĂ

București, 28 Mincinoș, 1873.

De cîte-va dile s'a 'nferbântat rău tăreță intre Români și Pressa. Români și tine isonu Telegraful, și Presse și tine daireaua Dioa. Români, cumu e Români, nici tunsă, nici rasă, vorbesce, și vrea să vorbesc românesce. Letca Pressa, care trăiește în sferile său atmosferile cele mai înalte, nu prea și miróse bine vorba românescă, și a camu apucat cîmpii pe nemțesc și unguresc. Iată déră că gâlcăva tine brâu de la închiderea cămarelor din delu și muzeu. Cu închiderea astoră cămare, se închise și giumberurile politice. Români, pe aceste vremuri, ce e dreptul, camu amuțise, său se camu obosise de atâta somnolență politică, mai cu sémă de la plecarea patrului său din tără, care, din cîndu, ne mai dă cîte uă bună diminetă din Parisu, vorbindu-ne de francezi, și puindu-ne oglinda loră înainte spre a ne vedea și noi mutra, parcă Români nu se cunoscu indeștul de bine cine suntă. Bine este și aşa; déră mai bine aru fi ca păstorul să se afle în capul turmei. În lipsa lui și căinii cei mai ageri și-a cam perduț cumpătul, vîdendu mulțimea de lupi flamândi cum sfisie luata turmă.

Părintele e détoru să și păzescă casa și copiii; elu trebue să fie indulgent către denișii ori cătă aru fi ei de ingrații către părintele lor.

Iaca na, unde bați și unde crapă? Incepură să vorbim de certa Presse cu Români, și ne pomenirăm, vorba celuia, aiurea la Comana! Noi ómeni serioși să ne apucăm să facem glume, parcă nu mai avem altă tréba! Să lasăm glumele

pe séma foiloru glumețe, și să ne căutăm a ne ține de gravitatea chestiunilor ce avem să tratăm. Căci din bună sdravenei ce suntem, ne vomu pomeni că ne capătam belcea cu D. Tontovicénu, singurul în drept și speciale a adresa scrisorii politice omenilor ce nu se potu măsura cu noi.

Să venim la chestiune.

Diserămă dără că *Pressa*, îndată cu începerea primăverei, își isprăvi sacul nouătilor politice, și ne mai avându de ce să se mai agațe, aruncă mănușa *Românu*. *Românu*, cumu e elu făcutu de la natură, luă mănușa de josu, o spălă, o curăță, și în locu de alte arme solide, luă la pălmueală pe lea *Pressa*, chiaru cu armele séle, în câtă 1-a venetită obrazul, se 'ntellege, déca-i-o mai fi remasă obrazu!

Ce e și *Pressa* astă?! Vorba ceea, *Românu*, cându n'are de lucru și face singuru, de nici dracul nu'i mai dă de capătaiu! Totu ast-felu facu și *Pressa*!

Se legă mai ântei, de banca fonciară, comparându-o cu bivolarii din Giurgiu, vrându s'o trimiță pe lumea cea-laltă, precumă trămisu fratele Iorgulescu, pe vr'uă căți-va bivolar.

D'aci se legă de șepțe ani aî Mariei séle scumpului nostru Domnitoru, ba nu lasă 'n pace nici arhiva statului, și mai scose la ivelă dorințele românilor esprimate în divanurile ad-hoc ale terei, ba, ce fuse mai bocăna, mai răscoli din nou și cestiunea Strusberg, din a căruia causă, stă mai toți tovarășii lui la récore din preună cu chir Antonu beraru.

Românu, desmeticită din luptele parlamentare, atâtă îi fuse, și se înăpta de aste chestiuni linisitice, și țin'te pândă să nu te rupi!!...

Pressa însă, îi totu dă zoră *Românu*, că i tunsă, *Românu*, ca mai îndrăcită, se puse tărăști grăpiș, și îi dovedi, că e rasă, și anca rasă de totu; probă, scrisoarea cu pricina din 7 Ianuarie 1869, alu căru originalu dice că'lă păstră Ambron, ca pe unu Dulce suveniru.

Ce e dreptă, ast-felu de luptă nu ne-ară disporea de locu, déca chiaru elementele suntu în luptă, cu atâtă mai multu trebue să fie și omenii politici.

Mormai cătu mai mormai leica *Pressa*, apoi se mai mue puçinu. Credurămă dără că lupta se va termina aci!... Aș! vorbă să fie, *Pressa*, de și suferă puçinu de limbariță, totuști, mai are îndestulă măncărime de limbă, și o croi din nou rasna peste câmpii și văi. Ei! și de cine credeti că se legă în urmă? De beslegă? Nu! Totu de posnașul de *Românu*!... și pentru ce? Pentru că *Românu*, citise în diarele străine, că prea scumpul nostru Domnitoru, aru vrea din nou să ne părăsească, adică vrea a se duce de unde a venită, dără nu cumu a venită, nu, acumu e domn ș'atunci abia era *Leitnantu*. Se vedea că *Don Amedeu, de Savoia*, i-a deschisă acéstă placuta poftă. E, a cui e vina déca *Românu* a găsitu tipăritu în dia-reestrăine, acéstă parascovenie?... Negreșit a celu ce a scrisu în acele diare, precumă a scrisu și lui Auerbah, mai anii trecuți?!

Pressa, în locu să des-mință acéstă ne-norocita idee, se apucă iară la certă cu *Românu*, care se 'ntreba : **Se duce?** Ea din contra afirmă că se duce, ce e și mai multu astă afirmare o făcă tóte foile apărătoare guvernului și dinastiei.

Românu, care se mai linisise la acéstă nuvelă, se mulțumi și cu atâtă de uă cam-dată!... Dără *Pressa*, nu, nu vrea să se li-

năștescă și cu ea să se linăștescă și oțelitele inimi ale puternicilor dilei, ci din contra, cere și stăruiescă a cere că, Domnitorul să plece și că trebuie să plece negreșită, spre a ne face onore la expoziționea din Viena, fiindu rugată chiaru de împăratul pentru acestu scopu.

In urma acestoru soleme afirmări, Românul mai reproduse, totu după diarele străine, că în Viena, a venită cu mare grabă și cucóna holera, și că îmbrăcișeză lumea ce se află acolo cu mare dragoste și amoru, aşa că trămite cu duzinele să se plimbe pe la ușa raiului.

Noi dără care nu suntemu nici d'ai *Pressa*, nici d'ai *Românu*, de și le citimă pe tóte, după timpu și 'mprejurări, înțeleserămă atâtă prostia *Românu*, de antidinasticu, cumu dicu cei de la *Pressa*, cătu și şiretlicul celoru de la *Pressa*, care se dicu că suntu ultra-dinastici.

La Viena domnesce holera; hanu, Împăratul vream să dic.

Puternicii dilei și cu organele loru stăruiesc de prea scumpul nostru Domnitoru ca negreșită să se ducă la Viena; de ce la Viena, și nu aiurea, ori la Dusseldorf? Ce, óre le e frică că de la Dusseldorf se pote în-torce, iară la Viena nu? Suntu dumneelor mai sicură, ca ducându-se la Viena, programul circulară, a domnului Catargiu, s'ară putea mai lesne aduce la îndeplinire? Fie pe pace dumneelor; noi care ne-amă de-prinsu cu vorbele fară să vedemă și faptele, afirmă și credemă că prea scumpul nostru domnitoru va ordona iubițiloru săi dinastici a ne *des-minți*. Cu tóte astea afirmă și noi susu și tare că nu plécă, nu se duce, chiaru déca i-ară da și milionulu ce gurile rele dice că a cerutu pentru voiajui, și pe care, iarăști se vorbesce, că guvernul i l'a acordat; și cu dreptu cuvēntu, căci ađi financele terei suntu forte înflorite, mulțumită cinstițială nostru finanțiar Mavroianis.

*

De cându începu d. Crețulescu să jocă și rolul de Mitropolită, dându ordine prefectilor ca să facă sfeștanie, scoțându sfintele Moște, ploile a năpăditu atâtă pe terei cătu și pe miniștri, în câtă de ploați ce sunt să c'amă încurecatu de câte-va dile, astu-felu că facu să circule felu de felu de mofuri despre schimbarea Ministerulu, de și noi nu credemă una ca asta, nici chiaru în glumă; totuști ne supunem huetelor, și dăm locu unei combinaționi, ce ni se pare mai probabil de reușită în timpul de față, daca nu s'or cárpi.

1. *Manolache Costachi de Epurachi*, la este avându și portofoliurile celoru alte departamente, ca celu mai consumatul diplomat și credinciosu tableloru lui Moise, în care crede și alu cui discipulu este.

2. *Teodoru de Bauer*, la justiție, avându intinse cunoșințe asupra justiții de cându cu procesul ce i-a intentat D. Vladoeanu, așa pe bună dreptate pentru nisice flécuri de argintarii și care nici ađi nu e terminat.

3. *Cesar de Boliak*, la culte, ca speciale în materia cultelor, avându de directore pe popa Bălașescu.

4. *Uillise de Crac-tie-aus*, la finance, renomă în calcularea și manipularea banilor, aflându-se chiaru ađi casieru alu unei case fără bani, singurul care aru putea succeda cu succesu pe D. Mavroianis.

5. *Năță Nas-arabescu*, la cele publice... lucrări, avându cunoșință intinse asupra prostituatelor, din a căroru munca se sus-

tine, lăsându lăsa de ministru la iconomile budgetare.

6. *Maioru in ostavă*, *Dumitrăchiță de Papazoglus-brutaru*, la resbelu, fiindu că își are vechea sa uniformă din timpurile Ecaterinei împărătesă tutoru rosiilor, și care aru putea prea bine figura ca cea mai veche antică la expoziționea din Viena.

7. *Bărbucică de Mehtupciu*, la interne, care aru putea îndulci cu acadelile séle amoroșe administrația, în urma circularei D-lui Catargiu ce pote fi prea mandru de unu astu-felu de succesoru.

Ministru Poliții, popa Tache, și mare-schal, Hiotis.

Post-scriptum

Atâtă Patria Domnului Hiotis, cătu și *Pressa Boulu Boerită*, în numerile loru de ađi, în urma fațuelii ce priimi de la *Românu*, cea din urmă, desmeticindu-se puçinu, iară a 'nceputu să cante cu daireaua constituționei, și persoanei legată de ea, felicitândul că a fostu curată ca sfântul Petru, și că a păzit' cu sfîntenie, în timpu de șepțe anișori de cându s'a 'ncumetrită cu ea, și că numai guvernele strică în tóte, chiaru și cu scrisoarea către Ambron, după care Strusberg, a datu iama casii cu bani. La tóte astea vomu respunde și noi în numărul viitoru, aşa după cumu ne vomu pricepe.

BROASTELE CATRE STAPANIRE

*Mare Vornicie,
Cinstiță Agie,*

Noi, întréga cétă de broste riiose, brotacei cu guleru, brotaci și testoșe, Noi ce diua, nótpea totu orăcăimă Si cu cântul nostru vă înveselimă, Vădendu că 'n totu césulă, curse ni se 'ntinde Si, nemtăi în ele ca pe pesci ne prinde, Astu-felu că în balta de la Cismegiu. N'o să mai rămăe nici unu defteriu, Nicăi o broscușă care să mai tie Luî Tell dulce isonu după psaliticie, Si chiaru cei ce astă-dă din noî tragă folosé Mâncându cu plăcere fripturi de testoșe, Déca vomu fi stinse, mâncate d'acușă, N'o să mai găsescă nici unu piciorușă, Pornimă prea plecate cu acéstă jalbă! Să vă spunemă păsulă ađi în diua-albă!...

*Mare Vornicie,
Cinstiță Agie,*

Acumă anii vr'o SÉPTE — aşa ni se pare — Nu damă nici o dijmă, n'avémă supărare — Căci p'atuncea nimeni nu putea să scie Că din carnea nóstă se face piftie, Salamuri grăscene și sunci afumate, Fripturi și rasole, celoru din palate — Pe atunci cumu dicemă, trăiamă liniștită Si în balta nóstă eramă fericite ; Ansă de uă-data, uă leșinătură,

Unu némtu din Prusia, unu bietu CASCA-GURĂ,

Cu surle și tobe fu în tēr-adusă

Si p'unu tronu de prune, mai mare fu pusă!...

ce de tevatură! ce de gălăgie

Resuna din piață, până la Agie,

Cându mutra-ți némtescă jura pocaință,

Jura că dreptatea și va fi credință,

Că pe noi pe broste ne va respecta

Si legei căi sfinte se va prosterna!...

Déră cu totu astea, cându drăcescul sgomotă

Suna la urechie, noi ridémă cu hohotu,

Căci sciame că némtul din soiū pisicescū

V'a stinge cu totul némtul broscăresc;

Mașciam că Lupul cându merge pe luncă

Către oierie, pérulu și-lu aruncă

Iară obiceiul, nărvul ce are

Ilu tine 'n strună pân'atunci cându moare!..

Si, să securămă vorba, némtul cumu ajunse

Pe tronul de prune la lucru se puse;

Si lucră... lucréză de vr'u SÉPTE ANI

In câtă posunarul și-a umplut de bani!

Déră... putină ne pasă de bani ce strâng,

Căci noi d'alte păsură avemă a ne plâng,

Păsură ce incepemă plecată a le spune

Rugându stăpânirea capătu a le pune!...

*Mare Vornicie,
Cinstiță Agie,*

Amă avutu onore a spune mai susă

Cu ce mare cinste némtul s'a adusă,

Si ce n'credintare și ce jurăminte
Dedeas broscăriei că-i va fi părinte,
Că legile săle le va respecta
Si că jurământul nu și-lu va călca!
Dérū, tóte acestea, din nenorocire,
Erau vorbe late, mare stăpâni,
Căci nemțoiul nostru, într'uă diminetă
Intóree cojocul cu blana pe fată;
Si cum alu său tata téra și-o vînduse
Plină de cutesanță p'astu tărâmă se puse!...
Să te mai tii părleo!... D'aci înainte
Se schimbă nemțoiul... luă frâu 'n dinte
Si 'ncepu să törne biruri, angarale,
De tipă broștomea din délu pénă 'n vale!
Undițe, năvode, hălăe, minciöce,
Plăși și satara pune din cociöce,
Stinse nemțoiul nostru, ilu stinse cumplită
Cum mai nici uă-data nu s'a audiuță.
Dér, numai d'atâta n'ar fi lueru mare;
Alte havadisiuri ne facu supărare,
De pildă, în aeru, sgomote transpiru,
Că nemțoiul nostru PLÉCA LA SPATIR,
Si a dat porunca la curtea nemțescă
UNU MILIONU brósce să i le gătescă
Si să i le frigă în Vistierie
După anume ordin din Notropolie!
Suma e enormă! și cându ne gândimă
De unde-o s'o strângă, vai! ne îngrođimă!
MILIONUL frate nu e jucărie
Ci, curată o spunemă, este COTCĂRIE!
Vedî aci e buba, și bubă adincă,
Care di și n'opte pe noi ne mânincă,
Căci din totă balta de ne-or aduna
Totu nu potu s'adune cătu nemțoiul vrea!
Aşa dérū, noi tóte, brósce umilite,
Vé rugămu din sufletu să luau aminte
Astă îndrăsnétă cerere nemțescă
D'a stingea cu totul viata broștescă!
Si să și spuneți netedă că noi nu voimă
Pofta-zi lacomescă să-i o imprimimă;
Déca vrea să plece, ducă-se în lume!
Ducă-se mai iute! piară alu său nume!
Căci și noi broștomea, de și 'n săracie,
Îi dedemă voiōe de călătorie:
Un CREMVIURSTI, uă BERE și un GÉMANTANU
Numa SĂ SE DUCA nemțoiul și aralatani!!
(Subt-semnate tóte bróstele din Cismegiu)

Pentru conformitate cu originalul
1853, Apriliu 26 Coeris

GHIMPELE I

DIN GRATIA LUI DUMNEDIEU SI PRIN VOINTA NATIONALE,
DOMNU ALU TUTORU GHIMPILORU

La toții pe furate, și pe despuiate

Vădendu dorința generală, esprimată și neesprimată, d'a face persoña nôstră o călătorie pentru tot-dé-una afară din reședința nôstră ce amă capătat'o d'aprópe sépte-ană.

Vădendu consiliele ce ni s'a datu și ni se dau de la Berlin în sens contrariu.

Vădendu și opiniunea emisă de Cămărila nôstră privată și oficiosă.

Amă decretată și decretamă :

Art. I. Plecarea nôstră, o declarăm urgență și de interesu generalu.

Art. II. Miniștri noștri secături de Statu la Departamentele de redacțiune, sunt obligați a împacheta și a ne pune la dispozițiune sumă de 1,000,000 lei blîndi, adunați pentru scopul plecării nôstre, din spinaresa tesauroulu publicu alu Ghimpelu, fără insă ca acéstă sumă să fie autorisată prin vr'unu prealabilu votu alu Adunăturilor de abonați.

Art. III. Prințipele Botfort de Livadia, Marele pesmetu și Bădăranul Boerită, ca casieri speciali ai ortalei de ordine nemțescă, suntu învitați a efectua de urgență incasarea celu altu milionu ce mi s'a făgăduită a mi se da din pungile private ale Pehlivianilor cioco, și a îngrijii ca acestu milionu să mi se înmâneze în banii sunatori, căci acțiunile drumurilor de feru nu'mi ținu de fôme.

Art. IV. Mulțumindu pentru ultima óra acelora ce m'a servită cu supunere, le lasă moștenire ghimpósa mea dragoste și le ureză să nu încapă pe ghiara diavolilor de Roșu, c'atunci..... Amin!

Dată în reședința nôstră București la 28 Apriliu 1873.

Ghimpele I

Diarulă Adevărulă din Craiova, într'unul din numerile săle vorbindu despre o panoramă nemțescă, care ca toții nemții nu se ținu de jurământul și programul ce s'a impusă, îi face următoarele cântece populare.

O SARLATANIE NEMȚESCA

Măi nemțule piază rea.
De cându sedi in téra mea,
Spune cătu aî căstigătu,
Si tu nouă ce ne-aî datu?

Tu nici haînă nu-aveaî;
Si în térra lui Mihai,
Nemțule te 'nbogătiști,
Si tu pe noi ne mintiști.

Plécă déra măi, nemțule;
Du-te șarlatanule;
Căci esti glóbă de pripasă,
Si noi nu te facemă hasă,

Altu intr'altu-felă

Aî călcătu programu, și fără rușine,
Totu mai sedi in téra cându te huîduimă?
Ce? Nu pieci cu bine? Séu pote vreî măine
Să te dăm d'a dura? Credî c'asa nu scimă?

Un sătenu care a citită programul și care a vădută pe nemțu

Fugă străine de la mine.
Tu mai îngelață!
S'acumă nu-ți mai merge bine
Căci m'ai suprătu,
In térra mea românescă
Cu unu greamantău,
Veniș din térra nemțescă
Fără nici unu bană.

Ce a fostă scrisă pe hărtie,
Tóte le-ai călcătu;
Si tu prin șarlatanie
Te făcuști bogată.
Fă bine dérū de te cară
Si să nu 'ndrăsnescă,
Să mai faci unu pasă in térră,
O' să pomenescă!

Dute'n térra ta nemțescă,
Plécă esti bogată;
Căci în térra românescă.
Tu te-aî deochiată.

Altu

Înțelege-te cu bine,
Plécă te rugămu;
Ca să nu dai de rușine
Să te lepădămă.
Căci chiaru déca bagă uă slugă,
După ce'lă tocmesci;
De 'ti-o fura bană din pungă.
Poți ca să'lă gonesci.
Si oră ce contractu de-aî face
Cându este păzită;
Ilu 'ti-o si nu'lă poți desface
Dacă'i iscălită.
Dérū cându din contractu se calcă,
Vr'unu articolu scrisă;
Celu care l'a călcătu plécă,
Si nu dice pisă.

Tu nemțule călașăi tóte,
Noi toții o vedemă,
Cum dérū credi că se mai pote,
Să te mai ținemă?

Fă bine dérū de te cară,

Si ia totu ce aî.

Dérū să nu mai sedi in térră

Si luna lui Mai.

Altu

Iti ureză căletoarie,
Să petrecă cu bucurie;
Dérū să te duci, să te duci,
Pân' salcia-o face nuci.

Maî multă

Audă tu? vorbe curate!

Vorbe rumânesci!

Bagă-le'n urechă pe tóte,

Si s'o camă pornescă.

(Adevărulă)

GHIMPIȘORI

Toții croitorii, cosu haînele ce le presintă publicul să spre a le vinde. Totu așa făcu și d. Catargiu, cu circularea sa famosă.

D. Ión Brătianu, dintr'unu condei in Români, deseu fără multă osteneală atâtă haîna d-lui Catargiu, cătu și pe d-sa, în cătu a remasă ce era — go!u! din golășei.

*

Se vorbesce și cu multă resonu că d. Cesaru Boliacă, va fi medaliat de o persoña înaltă, camu că popa Tache, pentru ciracul său Nas-arabescu, care l'a 'ntrecută dejă în parascovenile săle oneste și delicate. Nu scimă déca l'o fi deprinsu și la cutia cu rahatul Turcescă.

*

Intr'unul din numerile nôstre trecute spuserămă, că cererea ciocoloru făcută prin jalba sciută în care se illustră d. Epurachi, a începută a se realiza pe deplină.

In districtul Vilcei, se desființase uă plasă a cării reședință era la salinele mară.

După multe vaite și rugăciuni cu lacrami ferbiști, făcute de către locuitorii acelu targu, prefectul său ministrul, nu scimă bine care, abia se milostiviră, a le înapoia subprefectura, însă fără postă rurală și jefuitorul de

pacea. Astă va să dică înțelepciune ciocoescă, să aî mânare déru să nu poți mânca, său mai bine sémăna ca nunta fără lăutari.

*

Intrebămă pe cinstita Primărie a capitalei să ne spue onestu e să ia tacă pentru caii locuitorilor din raion, pe la barieră, când intră în oraș? Dreptu e unu să plătescă și altu nu. Din acéstă causă ghiață s'a scumpită.

Se vorbesce și de alte gheșefuri ce facă delicații noștri accisaři, mai alesu cu vinurile.

Ia séma cinstita primărie că și-a făcută pânicile cam mare și să n'o pață ca Rale care a plesnită în mijlocul stradei de multă grăsime, și păcate ca și mătăluță.

*

Ciocoi, facă mară preparative pentru priimirea Duclu de Nas-Au, cări ca toti germanii, de multă dragoște ce are pentru noi români, se sacrifică a ne visita chiaru măine. Intrarea 'și-o face prin altu punctu de granită nu pe unde a venită Măria Sa Domnitorul, ci pe unde se dice de diare că va pleca la..... băi.

*

Pressa de eră se milostivi, a ne anunță că la 15 Maiu, se face alegeri comunale pentru noue posturi vacante la gheșefuria comunei.

De ce nouă și nu 17? De ce? ca să nu se pote veda hoția declarată în Cameră de D. Năță Ioanides bacanu!

Așa e că bortoșii din primărie suntu psigherii și prișcepui? Daru totuși actele săvărsite de ei până în diua alegerilor sunt nule ca și capul lor!

*

Ni se asigură că în cursul săptămânei ce reposă, se curățea palatul și spăla gémurile. Ce o mai fi și acéstă spălătură? Nu se astăptă ore vre-nu noă chiriașu? lucrul dracului, revoluționarul de sfântul Gheorghe, o face vre-uă posnă pe negândite, mai alesu că se apropie dece Maiu, ne pare că, Telegrafulu, ne anunță ceva c'amău așa. Norocu și 'ntru'unu césu bună.

*

Apropo de Comună, în raportul anual tipăritu într'o broșură de 5 côle, la pagina 65, Capitolul X Procese § 1 Procese terminate. Citimă următoare rânduri: «6. Uă acțiune a comunei in contra D-lui Mihail Roșescu, pentru doi căi răpegoși.

«Sentința prin care s'a condamnată — numitul nu s'a executată âncă, căci nu s'a găsită avere».

Noi ca bună amică aî comunei, care nu'si mai cunoscă funcționarii săi și spre a veni și 'u ajutorul casei comunale și pentru cunoștință publicului care nu scie cumu se administreză averea sa, și supunemă la cunoștință, că D. Mihail Roșescu, se află funcționarul communal în cinalitate de controlorul la colorea de Roșiu, salariat cu 250 lei noă pe lună. Si scită éră pentru ce nu i s'a găsită avere? pentru că fratele său e tare și mare în comună! Cumu dérū de nu scie consiliul communal? care consiliu?...

*

Unu afișu ce se vede lipită pe tóte stradele, ne spune că Duminică 29 Aprilie, la 8 ore séra, se va reprezenta

DOMNU ÎN CURCĂ-TOTU!

Curiosu anunciu ni se pare, căci așteptamă altu-ceva mai noă; acéstă cestiune o scimă de 7 anișori!

Cu tóte astea noi totuși stăruimă ca publicul să nu piardă ocasiunea favorabile ce li se presintă, și să se grăbescă a se duce la teatru spre a mai admira âncă uă dată pe Domnu încurcă totu.

Prețurile suntu eftine ca totu ce e Românescu.

*

De mai multe dile se totu vorbesce de venirea Al. S. Sultanulu, în Bucurescă, noă unu nu punemă credemăntul pe aceste vorbe, acumu ênsă, nu ne mai îndoimă de acéstă nuvelă, — pentru că vădurămă că scirea răspîndită, anunțiată în Pressa, că la administrația sa s'a înființat unu haremă pusă la disposiția publicului spre vîndare. Vedeți dérū că e positivă venirea Sultanulu.

Cu tóte acestea noi credemă că era mai nemerită înființarea haremului, la Redacția fratelui Nas-arabescu, care e mai specială în acéstă materie, recunoscută chiaru de primărie.

*

Totu Pressa, ne mai amerință și cu Stafia, de și stafia o vedemă în realitate de 7 ani, care ne-a sdorbitu nu numai unghiile, daru chiaru șosele și punga; noi totuși o recomandămă publicul, pentru că nu pote fi aşa de pericolosă ca ceea reală, pote din contra să fie folositore atâtă publicul cătu și autorelui.

*

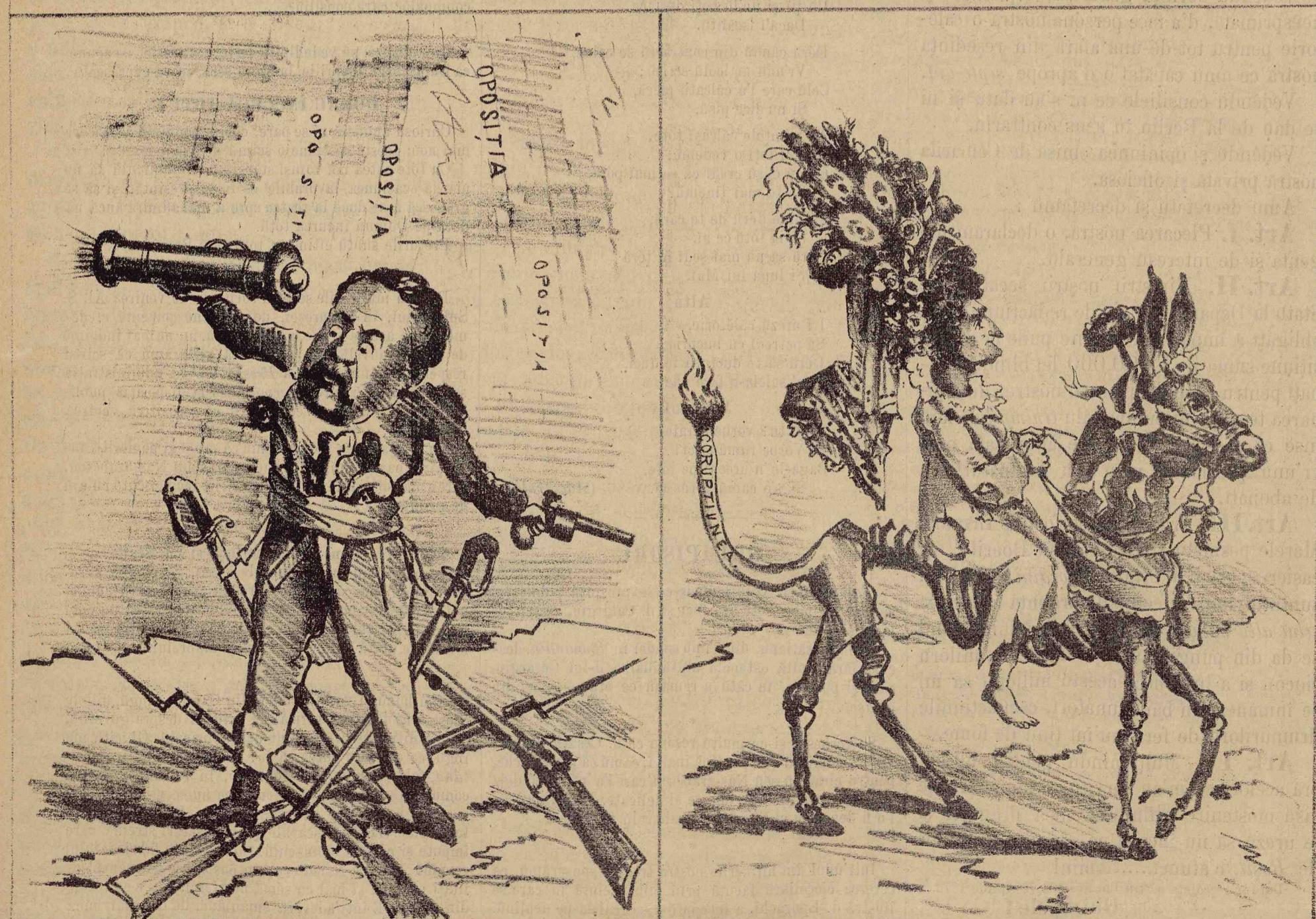
Unu bună și vechi amică din Câmpu-lungă, dillele acestea ne făcu o surpriză, nu politică despre guvernă, dérū politică ce privește numai stomacul. Ghiciti, mă rogă, ca ce lucru putea să fie? Unu cașcavalu de smântână, fabricat de unu Română, în plaiul Prahovei comuna Comarnicu, cașcavalu, ce nu se vede prin Bucurescă, pe la nici unu comerciant. Ba se vede pe la tóti comercianții cașcavale și brânzeturi streine, care împute și casa și stomacul. Cașcavalul fabricantului romanu Bucură Săvulescu, nu ênsușesc asemenea calități streine, și mai cu sémă nemțesci. Elu e cu totul din contra. E într'adevăr smântână, de ceea mai bună calitate, și pe care ne permitemă a o recomanda comercianților români, spre a o introduce în magazinile lor, satisfacându gustul mușterilor și încurajându-totu uă dată pe fabricant și industria indigenă.

Typographia Laboratorilor Români, Strada Academiei No. 19

— Chicónă Europe, serită, ajutoră, hoță de Rumanile, după ce
le-amă jefuită punga, uite cumă me bate, me persecută prin ploe,
Ei! vei! ghevalt!

— Tinta mea aprópe ajunsă în năuntru, în afară circularea mea
iși va produce efectul dorită. Numai afurisită de oposanți de 'mă-
ară da pace.
Visulă meă! visulă meă! cândă te vei realiza tu óre?

— Aiașa opoziție amă s'o sdrobescă cu armele mele pénă n'o prende
de veste. Nu le-amă spusă eū prin circulară, cine sunt, și ce vréu?

Ce felă a devenită familia și societatea la noi!!!...